

[Hagen Hagensen]

giver vi fuld tilslutning til justitsministerens forslag, som det er. En betænkning er lagt til grund for det, og den er grundig og sober og har gennemgået forholdene meget nøje. Jeg slutter mig helt til det, justitsministeren har sagt, og man har taget udvalgsflertallets stillingtagen som grundlag for lovforslaget.

Ofre for voldtægt og ofre for andre sædelighedsforbrydelser har et så rimeligt krav på støtte, at den skal gives fra første færd, og den skal følges op under hele sagen. Det er der også peget på i forbindelse med et begreb, som desværre forekommer meget: hustruvold, som det betegnes. Jeg vil gerne understrege, at der her kan være særlig grund til at yde ofre bistand.

Det er rigtigt påpeget, at der er krav på at få bistand, men der er ikke pligt til at modtage bistanden, og sådan skal det også være, bortset fra ganske enkelte tilfælde, hvor den pågældende ikke selv er i stand til at varetage sin tarv.

Det er klart, at det er det offentlige, der må sørge for at dække udgifterne ved den advokatbeskikkelse, der som bistand for offeret skal finde sted.

Det er rigtigt, at man giver og gentager tilbud om og information om retten til at få beskikket sagfører, og justitsministerens tilkendegivelse om, at der vil fremkomme en vejledning for ofre, der også vil omfatte muligheden for senere hen at få lægelig og psykologisk bistand, finder jeg meget værdifuld.

Det regelsæt om polititilhold, vi har, vil der blive set på, og det synes jeg også det trænger til, og så må vi se på, hvad der kan komme ud deraf.

Voldtægtsorfes adgang til at få dørene lukket, når offeret afgiver forklaring, finder jeg med den givne begrundelse rigtig og forsvarlig, og det kan da også være tilfældet, hvor ofre skal afgive forklaring, mens tiltalte er til stede. Disse forhold må vi drøfte nærmere i udvalget.

Jeg tiltræder helt og fuldt justitsministerens bemærkninger i den skriftlige fremsættelse om vigtigheden af betryggende retsgarantier for lovovertrædere, men det er mindst lige så vigtigt, som ministeren også understreger det, at ofrene hjælpes og støttes. Ofrenes tarv må gå forud for lovovertrædernes, og ud fra dette syn vil vi medvirke til en snarlig gennemførelse af lovforslaget.

Ebba Strange (SF):

Den 12. januar 1983 fremsatte tre medlemmer af SFs folketingsgruppe, herunder jeg selv, et forslag til folketingsbeslutning om forbrydelser mod kvinder og børn. Det blev naturligvis ikke vedtaget, men vi fik da en god debat om det. Samme år, om sommeren, nedsatte justitsministeren, bl.a. på baggrund af henvendelser fra Dansk Kvindesamfund og andre kvindeorganisationer, f.eks. Joan-Søstrene, et udvalg, der skulle se på den forurettedes stilling i voldsager og voldtægtssager og andre former for sædelighedsforbrydelsessager. Det udvalg afgav betænkning her i sommer, og vi står nu med det resultat, som justitsministeren har fået ud af de forslag, udvalget har fremsat.

Jeg støtter justitsministerens forslag, og det gør jeg, selv om det er knap så vidtgående som vores beslutningsforslag. I vores beslutningsforslag gik vi nemlig ud fra, at den krænkede skulle have ret til at kræve tiltalte ført ud, når hun aflagde vidneforklaring. Det er der stadig væk et mindretal i det udvalg, der har lavet betænkningen, der mener, men justitsministeren argumenterer for, at de gældende regler synes at være tilfredsstillende, og når retten finder, at det er påkrævet at føre tiltalte ud, så bliver han ført ud. Vi er parate til at tage det, som det er, for vi ved jo godt, at det er et spørgsmål om at veje den tiltaltes retssikkerhed op mod den tort og den ubehagelige situation, den forurettede er i.

Derimod har justitsministeren fremsat forslaget om, at dørlukning skal kunne ske alene på den forurettedes anmodning. Justitsministeren argumenterer i bemærkningerne til lovforslaget på forskellen mellem de to ting, og jeg er enig i den argumentation, så jeg synes, vi også kan støtte det forslag.

Så er der hele advokatbeskikkelsesområdet og de beføjelser, den pågældende advokat skal have. Jeg synes, det er godt, at vi får den ret til advokatbeskikkelse, voldtægts ofre har i dag, udvidet til også at omfatte blodskamssager og tvang over for mindreårige og den slags. En af de ting, vi ikke havde med i vores beslutningsforslag, men som jeg kan se at mindretallet fremfører i betænkningen, er, at man skal have en advokat under alle omstændigheder, selv om man ikke selv ønsker det. Jeg synes, justitsministeren har mere ret. Vi skal passe lidt på ikke at påtvinge folk en hjælp, de måske ikke mener de har brug for.